

হোচিয়াৰপুৰ চেণ্ট্ৰেল কো-অপাৰেটিভ বেংক লিমিটেড

বনাম

আয়কৰ আয়ুক্ত, চিমলা

(এছ.কে. দাস, এম. হিদায়াতুল্লাহ আৰু জে.চি. শ্বাহ, জে.জে)

আয়কৰ-সমবায় সমিতি- অ-সদস্যৰ সৈতে ব্যৱসায়ত উপাৰ্জন কৰা লাভ- কৰ বেহাই দিয়া হওক বা নহওক - আয়কৰ আইন, ১৯২১ (১৯২১ ৰ IX), ধাৰা ৬০, অধিসূচনা।

কৰদাতা বেঙ্কে, যি এক সমবায় সমিতি আছিল, সমবায় সমিতিৰ পঞ্জীয়কৰ অনুমোদনত ব্যৱসায় নিয়ন্ত্ৰিত সামগ্ৰী আৰু লাভ অৰ্জন কৰিছিল। ই দাবী কৰিছিল যে এই লাভবোৰ এফ.ডি. (চি.আৰ.)ৰ অধীনত কৰৰ পৰাও বেহাই দিয়া হৈছিল অধিসূচনা আৰ. ডিচ. নং ২৯১- আই.টি./২৫ তাৰিখ ২৫ আগষ্ট, ১৯২৫, পৰৱৰ্তী সময়ত সংশোধন কৰা অনুসৰি, আয়কৰ আইনৰ ধাৰা ৬০-ৰ অধীনত জাৰী কৰা হৈছে। এই অধিসূচনাই "যিকোনো সমবায় সমিতিৰ লাভ"ক কৰৰ পৰা বেহাই দিছিল। বিভাগটোৰ বাবে আহ্বান জনোৱা হৈছিল যে এই শব্দবোৰে সমবায় সমিতি এখনে বিশুদ্ধ সমবায় সমিতি হিচাপে নিজৰ ব্যৱসায়ত অৰ্থাৎ সমবায় সমিতি আইন, ১৯১২ৰ কোণৰ ভিতৰত নিজৰ সদস্যৰ সৈতে ব্যৱসায়ত কৰা লাভক বুজায়, আৰু ইয়াৰ অধীনত প্ৰস্তুত কৰা উপ-বিধিসমূহ।

ধৰা হৈছিল, যে উক্ত লাভবোৰ কৰৰ পৰা বেহাই দিয়া হৈছিল। অধিসূচনাৰ শব্দবোৰ যথেষ্ট বহল আছিল যে অ-সদস্যসকলৰ সৈতে লেনদেনত সমবায় সমিতিৰ ব্যৱসায়ৰ লাভ অন্তৰ্ভুক্ত থাকে। এখন সমিতিক ইয়াৰ সদস্যসকলৰ বাহিৰে আন ব্যক্তিৰ সৈতে ব্যৱসায় কৰিবলৈ ইয়াৰ ব্যৱসায়িক কাৰ্যকলাপ সম্প্ৰসাৰিত কৰিবলৈ অনুমতি দিয়াটো উপযুক্ত চৰকাৰৰ বাবে সদায় মুকলি আছিল। এবাৰ এনে সম্প্ৰসাৰণ হ'লেই এনে ব্যৱসায়ৰ পৰা সমিতিৰ লাভ অধিসূচনাৰ সাধাৰণ শব্দৰ ভিতৰত পৰে আৰু ইয়াৰ বাবে বেহাইক নেতিবাচক কৰিবলৈ কল্পিত অন্তৰ্নিহিত উদ্দেশ্যতকৈও অধিক প্ৰয়োজন হৈছিল।

মাদ্ৰাজ চেণ্ট্ৰেল আৰ্বান বেংক লিমিটেড বনাম আয়কৰ আয়ুক্ত, (১৯২৯) আই.এল.আৰ. ৫২ মেড ৬৪০, এফ.বি., মাদ্ৰাজ প্ৰভিন্সিয়েল কো-অপাৰেটিভ বেঙ্ক লিমিটেড বনাম আয়কৰ আয়ুক্ত, (১৯৩৩) আই.এল.আৰ. ৫৬ মেড ৮৩৭ এফ.বি. আৰু আয়কৰ আয়ুক্ত, বাৰ্মা বনাম দ্য বেংগলী আৰ্বান কো-অপাৰেটিভ ক্ৰেডিট চ'চাইটি লিমিটেড, (১৯৩৩) আই.এল.আৰ. ১১ ৰাণ ৫২১, বিশিষ্ট।

দেৱানী আপীল অধিকাৰক্ষেত্ৰ : ১৯৫৫ চনৰ দেৱানী আপীল নং ২৩৮।

দেৱানী প্ৰসংগ নং ৩/১৯৫২-ত পঞ্জাৰ উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ ২৭ মে, ১৯৫৩ তাৰিখৰ ৰায় আৰু আদেশৰ পৰা আপীল।

দেৱ সিং ৰান্ধৱা আৰু কে.এল. মেহতা, আপীলকাৰীৰ বাবে।

উত্তৰদাতাৰ বাবে এম.চি. চেতলৱাড়া, ভাৰতৰ মহান্যায়বাদী, কে.এন. ৰাজাগোপাল সান্থী আৰু ডি.গুপ্তা।

১৯৬০. আগষ্ট ২ . আদালতৰ ৰায় টো ইয়াৰ দ্বাৰা প্ৰদান কৰা হৈছিল-

হিদায়াতুল্লাহ জে. - এইটো ভাৰতীয় আয়কৰ আইনৰ ধাৰা ৬৬ এ(২)ৰ অধীনত প্ৰদান কৰা ন্যায়ালয়ৰ প্ৰমাণপত্ৰৰ সৈতে পঞ্জাৰ উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ ৰায় আৰু আদেশৰ বিৰুদ্ধে এক আপীল।

হোচিয়াৰপুৰ চেণ্ট্ৰেল কো-অপাৰেটিভ বেঙ্ক লিমিটেড, হোচিয়াৰপুৰ, যাক ইয়াৰ পিছত বেঙ্ক বুলি কোৱা হয়, হৈছে আপীলকাৰী, আৰু আয়কৰ আয়ুক্ত, চিমলা হৈছে উত্তৰদাতা। ১৯৪৮-৪৯ আৰু ১৯৪৯-৫০ চনৰ মূল্যায়ন বৰ্ষৰ বাবে আয়কৰ বিষয়াই বেংকৰ মূল্যায়নত এনে কিছুমান আয় অন্তৰ্ভুক্ত কৰিছিল যিবোৰ চেনি, কাপোৰ, কেৰাচিন আদিৰ দৰে নিয়ন্ত্ৰিত সামগ্ৰীৰ ব্যৱসায়ৰ পৰা লাভ হিচাপে বেংকত জমা হৈছিল, যিবোৰ ১৯৫৪ চনৰ ২৮ ছেপ্টেম্বৰৰ এখন পত্ৰত সমবায় সমিতিৰ পঞ্জীয়কৰ অনুমোদনৰ সৈতে বেংকক লেনদেন কৰিবলৈ অনুমতি দিয়া হৈছিল। বেঙ্কে আয়কৰ আইনৰ ধাৰা ৬০-ৰ অধীনত জাৰী কৰা এক অধিসূচনাৰ অধীনত ৰেহাই দাবী কৰিছিল, কিন্তু বিবাদটো গ্ৰহণ কৰা হোৱা নাছিল। আপীল কৰাৰ পিছত, আপীল সহকাৰী আয়ুক্তই সিদ্ধান্তটো সলনি কৰে, যিটো পৰৱৰ্তী আপীলৰ ওপৰত, দিল্লী শাখাৰ আপীল ন্যায়াধিকৰণে বিপৰীত কৰে। অৱশ্যে, আপীল ন্যায়াধিকৰণে আয়কৰ আইনৰ ধাৰা ৬৬(১)ৰ অধীনত নিম্নলিখিত প্ৰশ্নটো উচ্চ ন্যায়ালয়লৈ উত্থাপন কৰিছিল আৰু প্ৰেৰণ কৰিছিল :

"য'ত এক সমবায় বেঙ্ক কৰ্তৃপক্ষৰ বিশেষ অনুমতিত চেনী আৰু মানক কাপোৰৰ লেনদেন কৰে আৰু এনে কাৰ্যকলাপৰ পৰা উপাৰ্জন কৰে, এনে উপাৰ্জন ভাৰত চৰকাৰৰ অধিসূচনা এফ.ডি. (চি.আৰ.) বিষয় ২-ৰ অধীনত কৰ ৰেহাই দিয়া হয় অধিসূচনা আৰ. ডিচ. নং ২৯১-আই.টি./২৫, তাৰিখ ২৫ আগষ্ট, ১৯২৫, পৰৱৰ্তী সময়ত সংশোধন কৰা অনুসৰি (আয়কৰ নিয়মাৱলী সম্বলিত পুস্তিকা, দশম সংস্কৰণ, দ্বিতীয় খণ্ড, পৃষ্ঠা ২৫৭-২৫৮)।"

উচ্চ ন্যায়ালয়ে বেঙ্কৰ বিৰুদ্ধে প্ৰশ্নটোৰ উত্তৰ দিছিল, কিন্তু গোচৰটো এই আদালতত আপীল কৰাৰ বাবে উপযুক্ত বুলি প্ৰমাণিত কৰিছিল, আৰু সেয়েহে এই আপীল।

এইটো সকলোতে স্বীকাৰ কৰা হৈছে যে সমবায় সমিতিৰ পঞ্জীয়কৰ অনুমোদনত কিছুমান সামগ্ৰীৰ ব্যৱসায়ৰ পৰা লাভ কৰা হৈছিল। সেই লাভবোৰ যি ধৰণে কৰা হৈছিল আৰু সেই বোৰ কি ধৰণে কৰা হৈছিল, সেইবোৰ বিবাদত নাই। এই আপীলৰ চমু প্ৰশ্নটো হ'ল অধিসূচনাৰ দ্বাৰা প্ৰদান কৰা ৰেহাইয়ে গোচৰটো সামৰি লয় নেকি। অধিসূচনাখন নিম্নলিখিত ধৰণে পঢ়ে :

"মুঠ উপাৰ্জনত অন্তৰ্ভুক্ত কিন্তু আয়-কৰ আৰু অতি-কৰ দুয়োটাৰ পৰা ৰেহাই:

নিম্নলিখিত শ্ৰেণীৰ উপাৰ্জনবোৰ উক্ত আইনৰ অধীনত পৰিশোধ কৰিবলগা কৰাৰ পৰা ৰেহাই দিয়া হ'ব, কিন্তু উক্ত আইনৰ উদ্দেশ্যৰ বাবে কৰদাতা এজনৰ মুঠ উপাৰ্জন নিৰ্ধাৰণ কৰাৰ ক্ষেত্ৰত বিবেচনা কৰা হ'ব:-

১.....

২. বোম্বাই প্ৰেচিডেন্সিৰ ছানিকাট্ৰা চল্টঅ'নাৰ্ছ চছাইটিৰ বাহিৰে আন যিকোনো সমবায় সমিতিৰ লাভ প্ৰথমবাৰৰ বাবে সমবায় সমিতি আইন ১৯১২ (১৯১২ চনৰ II), বোম্বাই সমবায় সমিতি আইন ১৯২৫ (১৯২৫ চনৰ বোম্বাই আইন VII), বাৰ্মা সমবায় সমিতি আইন ১৯২৭ (১৯২৭ চনৰ বাৰ্মা আইন VI) বা মাদ্ৰাজ সমবায় সমিতি আইন ১৯৩২ (১৯৩২ চনৰ মাদ্ৰাজ আইন VI) ৰ অধীনত পঞ্জীয়ন কৰা হৈছে, বা এনে লাভৰ পৰা এনে সমিতিৰ সদস্যসকলে প্ৰাপ্ত কৰা লভ্যাংশ বা অন্যান্য পৰিশোধ।

ব্যাখ্যা : এই উদ্দেশ্যৰ বাবে সমবায় সমাজ এখনৰ লাভত কোনো উপাৰ্জন, মুনাফা বা লাভ অন্তৰ্ভুক্ত কৰা বুলি গণ্য কৰা নহ'ব :-

- (i) (a) ভাৰতীয় আয়কৰ আইনৰ ধাৰা ৮-ত উল্লেখ কৰা প্ৰকৃতিৰ প্ৰতিভূতিত বিনিয়োগ, বা (b) সেই আইনৰ ধাৰা ৯-ত উল্লেখ কৰা প্ৰকৃতিৰ সম্পত্তিত বিনিয়োগ ;
- (ii) লভ্যাংশ, বা
- (iii) ভাৰতীয় আয়কৰ আইনৰ ধাৰা ১২-ত উল্লেখ কৰা 'অন্যান্য উৎস'।

আয়কৰ বিষয়ই কৈছিল যে বেঞ্চে উপাৰ্জন কৰা লাভবোৰ সমবায় উদ্যোগত লাভ নহয় কিন্তু বাহিৰৰ লোকৰ সৈতে ব্যৱসায় কৰাৰ পৰা লাভ হয়, আৰু সেয়েহে, অধিসূচনাৰ অনুচ্ছেদ ২-য়ে সেইবোৰ সামৰি লোৱা নাছিল। তেওঁ লগতে কয় যে এই আয় ব্যাখ্যাৰ বিষয় (iii)ত উল্লেখ কৰা "অন্য উৎস"ৰ ভিতৰত পৰে। আপীল সহকাৰী আয়ুক্তজনে কৈছিল যে এইবোৰ এক সমবায় সমিতিৰ লাভ, আৰু অনুচ্ছেদ ২-ৰ ভিতৰত আছিল, আৰু সেয়েহে, কৰাৰ পৰা ৰেহাই দিয়া হৈছিল। ন্যায়াধিকৰণ আৰু উচ্চ ন্যায়ালয় দুয়োটাই অনুচ্ছেদ ২ সন্দৰ্ভত আয়কৰ বিষয়াৰ যুক্তি স্বীকাৰ কৰিছিল, কিন্তু উচ্চ ন্যায়ালয়ে গোচৰটোত প্ৰযোজ্য ব্যাখ্যাৰ তৃতীয় বিষয়টো প্ৰযোজ্য হয় নে নহয় সেই সন্দৰ্ভত কোনো মতামত প্ৰকাশ কৰা নাছিল।

আমাৰ আগত, বিভাগটোৰ হৈ উপস্থিত হোৱা বিদ্বান মহান্যায়বাদীয়ে তেওঁৰ গোচৰটোত ব্যাখ্যা দিয়া নাছিল, আৰু ইয়াৰ বিষয়ে আৰু একো কোৱাৰ প্ৰয়োজন নাই। অৱশ্যে, উল্লেখ কৰিব পাৰি যে ভাৰতীয় আয়কৰ আইনৰ ধাৰা ৬-ৰ আঁচনিৰ সন্দৰ্ভত "অন্যান্য উৎস"ৰ উল্লেখ আছে, আৰু যিকোনো ধৰণৰ ব্যৱসায়ৰ পৰা লাভ, আইনখনৰ ধাৰা ১০-ৰ অধীনত মোকাবিলা কৰা হয়। এনেদৰে চমু প্ৰশ্নটো হ'ল অনুচ্ছেদ ২ কেৱল সমবায় সমিতিয়ে নিজৰ সদস্যৰ সৈতে লেনদেনৰ পৰা কৰা লাভত সীমাবদ্ধ আৰু বাহিৰৰ লোকৰ সৈতে ব্যৱসায়ত উপাৰ্জন কৰা লাভক সামৰি নলয় নেকি।

এইটো উল্লেখ কৰিব পাৰি যে কিছুমান ঘটনা বিচাৰি উলিয়াব লাগিব, য'ত ইয়াক অনুষ্ঠিত কৰা হৈছিল, ব্যাখ্যা যোগ কৰি অধিসূচনা সংশোধন কৰাৰ আগতে, দ্বিতীয় অনুচ্ছেদটোৱে সমবায় সমিতিয়ে ইয়াৰ সদস্যসকলৰ সৈতে লেনদেনত কৰা লাভৰ পৰা ৰেহাই দিছিল আৰু আন কোনো ধৰণে লাভ কৰা নাছিল। প্ৰশ্নটো হ'ল যে ২ নং অনুচ্ছেদটোক যিবোৰ অতি বহল আৰু সাধাৰণ শব্দত ৰখা হৈছে, সেইবোৰৰ ওপৰত এনে সীমিত অৰ্থ আৰোপ কৰিব পাৰিনে।

প্ৰশ্নটো স্পষ্টভাৱে অধিসূচনাখনৰ নিৰ্মাণৰ। বিভাগটোৰ গোচৰৰ সমৰ্থনত, বিদ্বান মহান্যায়বাদীয়ে দুটা যুক্তিৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰে। তেওঁ প্ৰথমে অধিসূচনাৰ দ্বিতীয় অনুচ্ছেদৰ আৰম্ভণি শব্দবোৰ উল্লেখ কৰে, যেনে, "যিকোনো সমবায় সমিতিৰ লাভ"। এই শব্দবোৰে, যুক্তি দিয়া হয়, এটা সমবায় সমিতিয়ে নিজৰ ব্যৱসায়ত বিশুদ্ধ সমবায় সমিতি হিচাপে কৰা লাভক বুজায়, বা আন কথাত ক'বলৈ গ'লে সমবায় সমিতি আইন, ১৯১২-ৰ চাৰিটা কোণৰ ভিতৰত নিজৰ সদস্যৰ সৈতে ব্যৱসায় কৰা বুজায় আৰু সেই আইনৰ অধীনত নিৰ্মিত উপ-বিধি।

কোনো সন্দেহ নাই, সদস্যসকলৰ সৈতে ব্যৱসায়ৰ বাবে এক সমবায় সমিতি মুখ্যতঃ বিদ্যমান, অ-সদস্যৰ সৈতে ব্যৱসায়ৰ বাবে নহয়; কিন্তু অধিসূচনাৰ শব্দবোৰ আৰু আনকি অধিক নিৰ্দিষ্টভাৱে নিৰ্ভৰ কৰা বোৰ, যিকোনো ব্যৱসায় অন্তৰ্ভুক্ত কৰাৰ বাবে যথেষ্ট বহল, এক প্ৰকাৰৰ হওঁক বা আন ধৰণৰ হওঁক। এইটো অস্বীকাৰ কৰিব নোৱাৰি যে বেঞ্চ হৈছে এক সমবায় সমিতি আৰু কেৱল এনেদৰেই ৰেহাই দাবী কৰি আছে, আৰু লগতে ই ইয়াৰ দ্বাৰা আগবঢ়োৱা ব্যৱসায়টোৰ পৰা লাভৰ ক্ষেত্ৰত ৰেহাই দাবী কৰিছে। এই কাৰণেই ভাৰতীয় আয়কৰ আইনৰ ধাৰা ১২-ৰ অধীনত থকা "অন্যান্য উৎস"ৰ ভিতৰত লাভ অনাৰ প্ৰয়াস এই আদালতত সঠিকভাৱে পৰিত্যাগ কৰা হৈছিল। যদি এইটোৱেই স্পষ্ট স্থিতি, তেন্তে ইয়াৰ পৰা অনুমান কৰিব পাৰি যে "যিকোনো সমবায় সমিতিৰ লাভ" শব্দটো লাভক সামৰি ল'ব পৰাকৈ বহল- যিকোনো ব্যৱসায়ৰ পৰা, আৰু তাত উল্লেখ কৰা লাভ যে কেৱল সদস্যৰ সৈতে ব্যৱসায়ৰ পৰা পোৱা লাভ বুলি দেখুৱাব পৰা একো নাই।

পৰৱৰ্তী সময়ত যুক্তি দিয়া হয় যে সদস্যসকলৰ সৈতে ব্যৱসায়ৰ বাবে এক সমবায় সমিতি বিদ্যমান আৰু সমবায় সমিতি আইন আৰু বেঞ্চৰ উপ-আইনে ব্যৱসায়িক প্ৰতিষ্ঠানবোৰৰ এই চৰিত্ৰটো প্ৰতিফলিত কৰে। সমবায় সমিতি আইন আৰু উপ-বিধিসমূহৰ অন্তৰ্নিহিত এই উদ্দেশ্য, আহ্বান জনোৱা হৈছে, অধিসূচনাৰ ব্যাখ্যাৰ চাবিকাঠি, আৰু সেয়েহে ই কেৱল সদস্যসকলৰ সৈতে ব্যৱসায়ৰ পৰা লাভৰ মাজত সীমাবদ্ধ থাকিব লাগিব। এই যুক্তিৰ সমৰ্থনত, পৰ্যবেক্ষণৰ সন্দৰ্ভত ইয়াত উল্লেখ কৰা হৈছে মাদ্ৰাজ চেণ্ট্ৰেল আৰ্বান বেংক লিমিটেড বনাম আয়কৰ আয়ুক্ত (১), মাদ্ৰাজ প্ৰভিণিয়েল কো-অপাৰেটিভ বেঞ্চ লিমিটেড বনাম আয়কৰ আয়ুক্ত (১) আৰু আয়কৰ আয়ুক্ত, বাৰ্মা বনাম দ্য বেংগলী আৰ্বান কো-অপাৰেটিভ ক্ৰেডিট চ'চাইটি, লিমিটেড (১), য'ত উল্লেখ কৰা হৈছিল যে অধিসূচনাখনে সদস্যসকলৰ সৈতে ব্যৱসায়ৰ পৰা কেৱল লাভ সামৰি লৈছিল। প্ৰথম দুটা গোচৰত চৰকাৰে সমিতিসমূহক মুঠ দায়বদ্ধতাৰ ৪০ শতাংশ সদায় হাতত সাজু কৰি ৰাখিবলৈ দিয়া আদেশ মানি চলিবলৈ চৰকাৰী প্ৰতিভূতিত বিনিয়োগ কৰা ধনৰ পৰা আহৰণ কৰা সুতৰ আছিল আৰু কোৱা হৈছিল যে লাভ সদস্যসকলৰ

সৈতে ব্যৱসায়ৰ পৰা হোৱা নাছিল। তিনিটা ঘটনাৰ অন্তিমটোত, এইটো আঙুলিয়াই দিয়া হৈছিল যে ৰেহাইটো এই সিদ্ধান্তৰ ওপৰত আধাৰিত আছিল যে 'এজন ব্যক্তিয়ে নিজৰ পৰা লোকচান বা লাভ কৰিব নোৱাৰে', আৰু কঠোৰভাৱে ক'বলৈ গ'লে, কেৱল সদস্যসকলৰ সৈতে ব্যৱসায়ত কৰা এনে লাভহে ৰেহাই দিয়া হৈছিল।

এই গোচৰসমূহৰ সিদ্ধান্ত লোৱাৰ পিছৰে পৰা স্থিতি ব্যাখ্যাৰ যোগেদি মূলতঃ সলনি কৰা হৈছে। ব্যাখ্যাই এতিয়া আমাক ভাৰতীয় আয়কৰ আইনখনৰ ৬ নং ধাৰাত পোৱা আয়ৰ ধৰণবোৰলৈ লৈ যায় য'ত ব্যৱসায়িক লাভৰ বিষয়ে, নিজেই এটা শ্ৰেণীত, ১০ নং ধাৰাত অধিক বিস্তৃতভাৱে আলোচনা কৰা হৈছে। আন কিছুমান সুকীয়া বৈশিষ্ট্যৰ আয়ৰ মুৰব্বী আছে যিবোৰক পৃথকে পৃথকে গণ্য কৰা হয়, আৰু তাৰ পিছত এটা অৱশিষ্ট মুৰব্বী আছে য'ত "অন্য উৎস"ৰ পৰা আয় অন্তৰ্ভুক্ত কৰা হয় যিবোৰ সেই কাৰণে নামহীন। ব্যাখ্যাটোৱে আগৰ সিদ্ধান্তবোৰৰ সাধাৰণ অনুমোদন বুজাব নোৱাৰে। এনে সিদ্ধান্ত অনুসৰণ কৰাটো প্ৰয়োজনীয় নহয়, কিয়নো যদি অধিসূচনাৰ অনুচ্ছেদটো পৰ্যাপ্ত পৰিষ্কাৰ আছিল তেন্তে ব্যাখ্যাৰ কোনো প্ৰয়োজন নাছিল। ব্যাখ্যাৰ সংযোজনে "লাভ" শব্দটোৰ পৰিসৰৰ ক্ষেত্ৰত যিকোনো সন্দেহৰ সৃষ্টি হ'ব পৰাকৈ এবাৰৰ বাবে পৰিষ্কাৰ কৰি পেলায়। ব্যাখ্যাটো সংযোজন কৰাৰ পিছত আৰু ইয়াৰ আগতেও এই শব্দটোৱে ব্যৱসায়ৰ পৰা লাভক বুজাইছিল আৰু ব্যৱসায়ৰ বাহিৰেও যি আয়ৰ সৃষ্টি হৈছিল, সেইটো বুজা নাছিল।

এইটো উপেক্ষা কৰিব নালাগে যে যি সময়ত প্ৰথমবাৰৰ বাবে অধিসূচনা জাৰি কৰা হৈছিল আৰু লগতে যেতিয়া ইয়াক সংশোধন কৰা হৈছিল, আনকি গ্ৰাহকসকলৰ মাজত তেওঁলোকৰ ন্যায্য বিতৰণ নিশ্চিত কৰাৰ লক্ষ্যৰে সমবায় সমিতিবোৰক কম যোগানত সামগ্ৰীৰ লেনদেন কৰাৰ অনুমতি দিয়া হ'ব বুলিও পৰিকল্পনা কৰা হোৱা নাছিল। কিন্তু সমবায় সমিতি আইনৰ ৩১ নং ধাৰা অনুসৰি চৰ্ত আৰু নিষেধাজ্ঞাৰ অধীনত কোনো সমিতিয়ে নিজৰ সদস্যৰ বাহিৰে আন ব্যক্তিৰ সৈতে ব্যৱসায়িক কাৰ্যকলাপ সম্প্ৰসাৰণ কৰিবলৈ অনুমতি দিয়াটো উপযুক্ত চৰকাৰৰ বাবে সদায় মুকলি আছিল। এইটো দৰাচলতে ইয়াত কৰা হৈছে।

এবাৰ সমবায় সমিতিৰ ব্যৱসায়ৰ এই সম্প্ৰসাৰণ হ'লে, অধিসূচনাৰ সাধাৰণ শব্দত ৰেহাইৰ ভিতৰত এনে ব্যৱসায়ৰ পৰা পোৱা লাভ অন্তৰ্ভুক্ত কৰা হয়, আৰু ইয়াৰ বাবে ৰেহাইক ঋণাত্মক কৰিবলৈ কল্পিত অন্তৰ্নিহিত উদ্দেশ্যতকৈ অধিক প্ৰয়োজন হ'ব। কোনো কথিত উদ্দেশ্যৰ পৰিপ্ৰেক্ষিতত অধিসূচনাৰ অৰ্থ সংগ্ৰহ কৰাটো হ'ল ব্যাখ্যাৰ সুপৰিচিত নীতি-নিয়মটো ওলোটা কৰা। আমাৰ মতে, অধিসূচনাৰ অধীনত লাভবোৰ ৰেহাই দিয়া হৈছিল, আৰু প্ৰশ্নটোৰ উত্তৰ ইতিবাচক হ'ব লাগিছিল।

ইয়াৰ ফলস্বৰূপে, আমি ইয়াত আৰু উচ্চ ন্যায়ালয়ত ব্যয়ৰ সৈতে আপীলৰ অনুমতি দিওঁ।

আপীলৰ অনুমতি দিয়া হৈছে।

@ @ @ @ @ @ @ @ @ @

